

Πολυγλωσσία

Josep Soler-Carbonell

ΥΦΗΓΗΤΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΑΡΤΟΥ, ΕΣΘΟΝΙΑ

Τι είναι;

Η πολυγλωσσία αναφέρεται στην ικανότητα των ανθρώπων να επικοινωνήσουν σε διαφορετικές γλώσσες, ατομικά ή συλλογικά. Ανάλογα με τη γλωσσική βιογραφία του κάθε ανθρώπου, μπορεί κάποιος να έχει επαρκείς γνώσεις σε περισσότερες από μια γλώσσες. Επίσης, οι κοινωνίες μπορούν να αποτελούνται από ομάδες που χρησιμοποιούν διαφορετικές γλώσσες. Και τα δύο φαινόμενα είναι συνεχώς αυξανόμενα στον σημερινό κόσμο, και στις μέρες μας η μονογλωσσία (είτε ως άτομα ή ως κοινωνίες) τείνει να είναι η εξαίρεση στον κανόνα. Οι γλωσσολόγοι συμφωνούν ότι υπάρχουν περίπου 6.500 γλώσσες που ομιλούνται σήμερα, ενώ υπάρχουν μόνο 196 κυρίαρχα κράτη στον κόσμο.

Ποιος χρησιμοποιεί την έννοια;

Η έννοια της «πολυγλωσσίας» είναι ελκυστική στους μελετητές από πολλούς τομείς και κλάδους. Λόγω της ευρύτητας του πεδίου, μπορεί να μελετηθεί από διάφορες πλευρές συμπεριλαμβανομένων: διγλωσσίας και εκμάθησης της δεύτερης γλώσσας (πώς οι άνθρωποι αποκτούν επαρκή γνώση σε περισσότερες από μια γλώσσα στη ζωή τους), γλώσσας και γνωστικής λειτουργίας (πώς οι γλώσσες μπορεί να έχουν επιρροή στην γνωστική ικανότητα των ανθρώπων), και γλώσσας μέσα στην κοινωνία (πώς να διαχειριστούμε αποτελεσματικά τους ρόλους των διαφορετικών γλωσσών που συνυπάρχουν μέσα στην κοινωνία).

Δεν ενδιαφέρονται μόνο οι ακαδημαϊκοί για αυτό, αλλά οι κυβερνήσεις και οι οργανισμοί. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα.

Πώς σχετίζεται με τον διαπολιτισμικό διάλογο;

Οι «πολύγλωσσοι» μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις διαφορετικές γλωσσικές πηγές τους για διαφορετικούς σκοπούς, το πιο σημαντικό είναι για να δημιουργήσουν εκ νέου διαφορετικές ταυτότητες. Μερικές φορές, αυτή η κινητοποίηση του γλωσσικού ρεπερτορίου μπορεί να έχει ένα διασκεδαστικό αποτέλεσμα, άλλες φορές το αποτέλεσμα μπορεί να μην είναι τόσο θετικό, μιας και η χρήση διαφορετικών γλωσσών μπορεί να ισχυροποιήσει τα όρια των ομάδων και τους φραγμούς. Κατ'αρχήν, όσο περισσότερη γνώση είναι κοινή ανάμεσα σε πολύγλωσσους, τόσο λιγότερες είναι οι πιθανότητες για αρνητικά αποτελέσματα σε πολυγλωσσικές συναντήσεις. Κοιτώντας το θέμα υπό αυτό το πρίσμα, η έννοια του διαπολιτισμικού διαλόγου μπορεί να ωφεληθεί από την ενσωμάτωση της πολυγλωσσίας ως στοιχείο-κλειδί για τη μελέτη της διαπολιτισμικής επικοινωνίας.

Τι δουλειά παραμένει να γίνει;

Στο πλαίσιο ενός όλο και περισσότερο ποικιλόμορφου κόσμου, είναι σημαντικό να συνεχίσουμε να μελετούμε την πολυγλωσσία από

όλες τις απόψεις. Είναι σημαντικό να συνεχίσουμε να ερευνούμε ερωτήματα όπως το πώς, πότε, και γιατί οι ομιλητές χρησιμοποιούν συγκεκριμένες γλώσσες και ποικιλίες γλωσσών. Το αποτέλεσμα που μπορεί να έχει αυτό δεν είναι μόνο σημαντικό από στυλιστικής άποψης. Μπορεί να δείξει τις διαφορές σε σχέση με τη θέση των ομιλητών μέσα στις κοινωνίες, τη σύγκρουση δύναμης και τις ανισότητες που υπάρχουν.

Βιβλιογραφία

Auer, P., & Wei, L. (Eds.). (2007). *Handbook of multilingualism and multilingual education*. Berlin & New York: Mouton de Gruyter.

Cenoz, J. (2013). Defining multilingualism. *Annual Review of Applied Linguistics*, 33, 3-18.

Martin-Jones, M., Blackledge, A., & Creese, A. (Eds.). (2012). *The Routledge handbook of multilingualism*. London: Routledge.

Μετάφραση: Ράνια Σπυριδάκου